

О. А. Лисенко, канд. геол. наук, завідувач відділу
(Український державний геологорозвідувальний інститут), alisenko@inbox.ru

СТАН ПІДГОТОВЛЕНOSTІ ЗОЛОТОРУДНИХ РОДОВИЩ УКРАЇНИ ДО ПРОМИСЛОВОГО ОСВОЄННЯ

Розглянуто деякі історичні аспекти щодо виникнення й формування золоторудної бази незалежної України. Проаналізовано стан вивченості золоторудних об'єктів, які мають перспективи промислового освоєння. Розвіданими й підготовленими до експлуатації нині є лише закарпатські родовища Мужіївське та Сауляк. Інші золоторудні об'єкти потребують дальшого вивчення, дослідно-промислової розробки золотих руд і детальної геолого-економічної оцінки.

Визначено, що найраціональнішим розв'язанням питання щодо геологічного вивчення й оцінки золоторудних об'єктів (перспективних структур, площ, ділянок, родовищ, рудопроявів) є залучення інвестицій. Держава повинна зосередитися на виконанні комплексних програм і регіональних досліджень з вивчення території України, координації геологічних досліджень, виділенні перспективних площ та об'єктів й оцінці їхнього потенціалу, контролі за надрокористуванням.

Висвітлено причини, що заважають довивченню родовищ і залученню їх до розробки – недосконалість законодавства України у сфері надрокористування; складнощі стосовно отримання повної й достовірної інформації про об'єкти, які цікавлять інвестора; труднощі з отриманням спеціального дозволу на користування надрами; невизначеність з орендою землі й оформленням земельних відводів для будівництва гірничодобувних підприємств або проведення дослідно-промислової розробки корисної копалини; нестабільна політична й економічна ситуація в державі.

Ключові слова: золоторудні родовища, золоті руди, геологічна розвідка, геолого-економічна оцінка, розробка родовищ, залучення інвестицій.

Вступ

На території України є десятки родовищ і рудопроявів золота (рисунок) різного ступеня вивченості, з якими можна пов'язувати перспективи промислового освоєння [2, 3]. Деякі із цих об'єктів відомі здавна, але в радянські часи перспективи промислової золотоносійності території України вважали недостатніми й кошти на вивчення та оцінку не виділяли.

Ситуація різко змінилася наприкінці 80-х років ХХ сторіччя з переходом оборонної галузі Радянського Союзу до конверсії та здобуттям Україною державної незалежності 1991 р. За короткий час було

встановлено, що Україна має досить потужний ресурсний золоторудний потенціал. Це стало можливим завдяки цільовому скеруванню державних грошових і матеріальних ресурсів на вивчення й оцінку встановлених раніше золотопроявів, золотоперспективних геологічних структур й окремих ділянок надр. Протягом декількох років виявлено й активно досліджено такі об'єкти, що отримали статус родовища – Майське в Миколаївській області, Клишівське та Юріївське поблизу м. Кіровоград (нині Кропивницький), Сергіївське, Балка Золота й Балка Широка в Дніпропетровській області, Сурозьке в Запорізькій

області. На цих об'єктах було попередньо оцінено масштаби золотого зруденіння та якість руд. Почалося проектування підземної розвідки родовищ, а на родовищах Майське й Балка Широка навіть будували розвідувальні шахти.

Але в 90-х роках ХХ сторіччя держава, зазнавши неабияких економічних труднощів, була не в змозі самотужки фінансувати величезні витрати на ці масштабні роботи, які тривали у 1995–1996 рр. Матеріали по золоторудних родовищах з ініці-

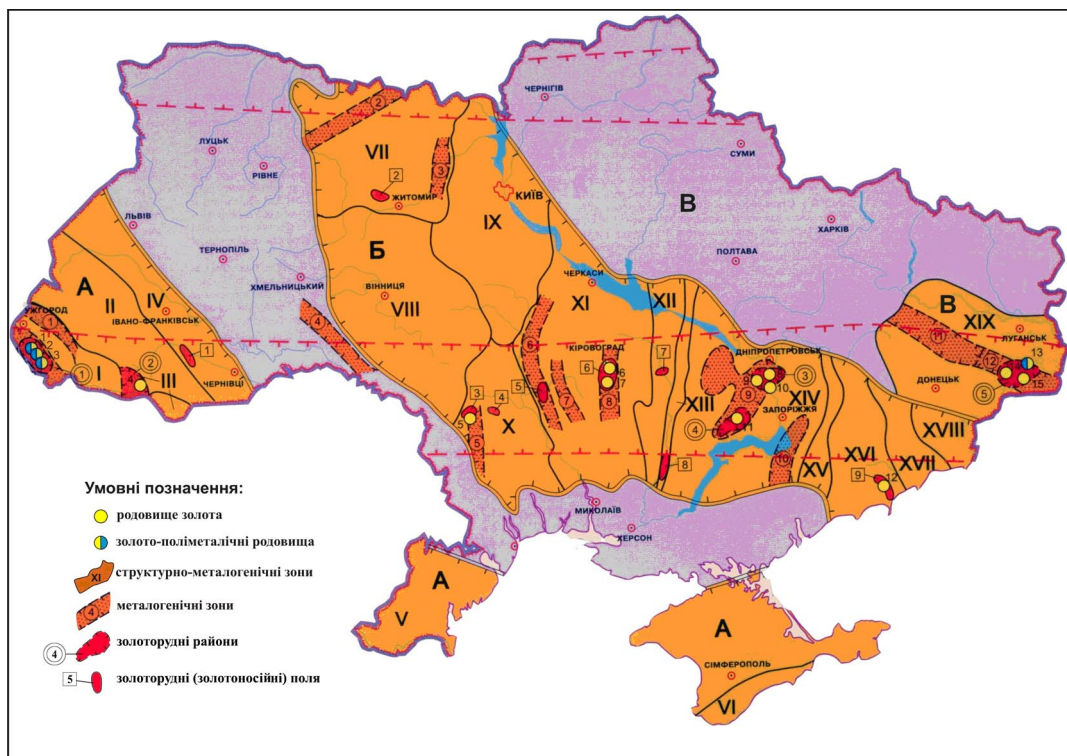

Рисунок. Карта золотоносності України [1]

Металогенічні провінції: Карпатсько-Добруджинсько-Кримська (А), Дніпровсько-Донецька (В), Українського щита (Б)

Структурно-металогенічні зони: I – Закарпатська; II – Карпатська; III – Мармароська; IV – Передкарпатська; V – Добруджинська; VI – Гірськокримська; VII – Волинська; VIII – Подільська; IX – Білоцерківська; X – Голованівська; XI – Кіровоградська; XII – Західноінгулецька; XIII – Криворізько-Кременчуцька; XIV – Придніпровська; XV – Орхівсько-Павлоградська; XVI – Західноприазовська; XVII – Центральноприазовська; XVIII – Східноприазовська; XIX – Донецька

Металогенічні зони: 1 – Вигорлат-Гутинська; 2 – Суцано-Пержанська; 3 – Кіровсько-Кочерівська; 4 – Придністровська; 5 – Первомайсько-Трахтемирівська; 6 – Тальнівська; 7 – Звенигородсько-Ганнівська; 8 – Кіровоградська; 9 – Верхівцівсько-Сурсько-Чортомлицька; 10 – Конксько-Білозерська; 11 – Центральнодонбаська; 12 – Нагольчанська

Золоторудні райони: 1 – Берегово-Біганський; 2 – Рахівський; 3 – Сурський; 4 – Чортомлицький; 5 – Нагольний

Золоторудні (золотоносні) поля: 1 – Яблунівське; 2 – Букинське; 3 – Савранське; 4 – Капітанівське; 5 – Михайлівське; 6 – Клинівсько-Коневське; 7 – Петрово-Балахівське; 8 – Мурахівське; 9 – Сорокинське

Родовища: 1 – Біганське; 2 – Берегівське; 3 – Мужіївське; 4 – Сауляк; 5 – Майське; 6 – Клинці; 7 – Юріївське; 8 – Балка Золота; 9 – Сергіївське; 10 – Південне; 11 – Балка Широка; 12 – Сурозьке; 13 – Журавське; 14 – Гостробугорське; 15 – Бобріківське

активи Державного геологічного комітету розглянули маститі вчені-геологи, запрошені з Росії. Поважна комісія дійшла однозначного висновку – є всі умови для створення в Україні золотої промисловості!

У серпні 1995 р. з'явилася державна акціонерна компанія (ДАК) “Укрзолото”, якій передали для вивчення й розробки п'ять родовищ Українського щита: Майське, Клишівське, Сергіївське, Балка Золота й Балка Широка. Але через 14 місяців ДАК було ліквідовано. За час свого існування компанія “Укрзолото” спільно з канадськими фахівцями встигла лише підтвердити головні параметри перспективних родовищ і вмісти золота в рудах та створити попередню базу даних щодо цих родовищ.

Плани стосовно видобутку золота з українських родовищ почали складати ще 1996 р. з прийняттям державної програми “Золото України”, згідно з якою держава до 2005 року щорічно мала отримувати близько 600 кг золота. Однак ці плани не справилися.

У березні 1998 року створено нову Державну закриту акціонерну компанію (ДЗАК) “Українські поліметали”, в яку автоматично перейшли всі найбільші родовища золота. На жаль, з нульовим фінансуванням жодне з родовищ у геологічну розвідку так і не потрапило. Власне “золота складова” цього новоствореного

підприємства була мізерною. Головні активи компанії було пов'язано з провідними підприємствами з видобутку титану, марганцю, заліза, бурштину, а також ювелірними підприємствами України. Як результат, у вересні 2011 р. ДЗАК “Українські поліметали” було також ліквідовано через неефективність її роботи.

2012 року в Україні почалася чергова “золота лихоманка”. На базі державного регіонального геологічного підприємства “Північукргеологія” створили державне підприємство (ДП) “Українська геологічна компанія”, підпорядковане Національному банку України, який уже 2014 року планував отримати зливки з дорогоцінного металу власного видобутку, а відтак налагодити видобуток золота на рівні декількох тонн на рік. Потенціал відомого геологічного підприємства мав неабияк підштовхнути до промислового освоєння золоторудних родовищ, зокрема Майського (фото 1). Утім, освоєння корінних золоторудних родовищ є довгою й дуже недешевою справою, яка не приносить швидких дивідендів. Дива не сталося. Знову втрачено декілька років для створення Україною власної золотодобувної галузі.

Стан підготовленості золоторудних родовищ до промислової розробки

Нині за різними оцінками в Україні розвідано 10–12 родовищ золота. Потрібно відзначити, що розвіданими можна

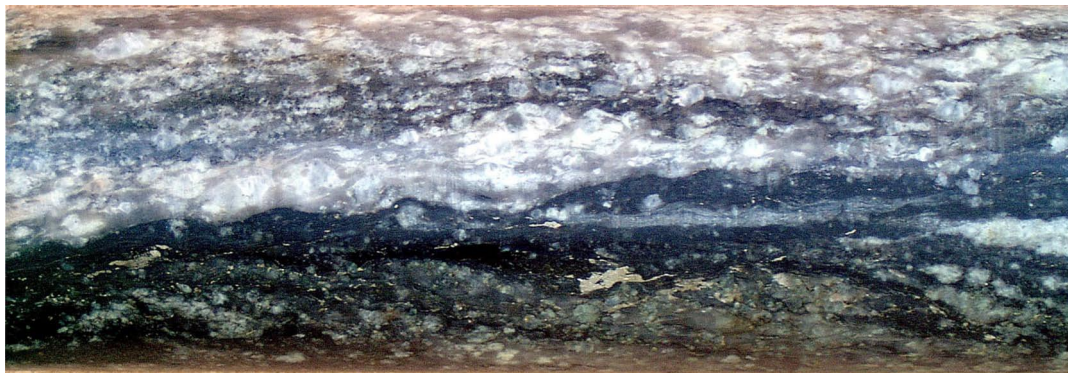

Фото 1. Біотит-кварц-олігоклазовий золоторудний метасоматит мілонітизований і скварцьований. Майське родовище. Середнє Побужжя

вважати лише родовища, які вивчено з повнотою, достатньою для опрацювання проєктів будівництва гірничодобувних підприємств і об'єктів з переробки мінеральної сировини [5]. Стосовно розвіданих об'єктів зроблено детальну геолого-економічну оцінку (ГЕО-1), яка повинна довести, що родовище підготовлене до промислового освоєння, а надійність фінансових показників достатня для ухвалення інвестиційного рішення без додаткових досліджень.

Розвіданими та підготовленими до експлуатації сьогодні можна вважати лише закарпатські родовища Мужіївське, яке розробляли протягом 1998–2006 рр., а запаси затверджувала Державна комісія по запасах корисних копалин (ДКЗ) СРСР, і Сауляк, запаси якого затвердила ДКЗ України. На кількох родовищах здійснено попередню геолого-економічну оцінку (ГЕО-2) – Сергіївському, Бобриківському (зоною окислених руд). У ДКЗ України апробовано запаси попередньо розвіданих золотих руд та відзначено перспективні ресурси золота. Визначено доцільність дальшої розвідки й проведення дослідно-промислової розробки золотих руд на цих об'єктах. Попередньо розвідані родовища для прискорення їхнього промислового освоєння може бути залучено до розробки [5], але лише за умови економічного ризику за техніко-економічними показниками надрокористувача. У процесі промислової розробки ці об'єкти обов'язково потребують подальшого комплексного вивчення.

Інші відомі золоторудні об'єкти України – Балка Золота, Балка Широка, Клинецьке, Юрївське, Майське, Сурозьке хоча й вважаються родовищами, але, по суті, є золотопроявами, оскільки не отримали геолого-економічної оцінки. Скупчення корисних копалин (природні або техногенні) можна вважати родовищами тільки в разі доведення економічної ефективності їхнього відпрацювання.

Аналіз стану вивченості золоторудних родовищ України засвідчує, що є чимало хиб і нерозв'язаних питань, навіть щодо

об'єктів, матеріали вивчення яких було представлено на розгляд ДКЗ України. Зокрема, на Сергіївському родовищі, що є одним з найперспективніших і першочергових для промислового освоєння, виявлено серйозні помилки в методиці та якості випробування золотоперспективних інтервалів. Подібні зауваження характерні й для родовища Балка Золота. Установлено, що частину пробурених на цьому об'єкті розвідувальних свердловин взагалі не випробувано внаслідок повного припинення фінансування розвідувальних робіт.

Відомо також, що більшість підприємств, які вивчали золоторудні родовища, наприкінці ХХ – початку ХХІ сторіччя мали проблеми з якістю прободготовки, від якої безпосередньо залежить достовірність результатів лабораторних, насамперед хіміко-аналітичних досліджень – пробірного аналізу на золото. Для підтвердження достовірності визначень умістів золота пробірним методом потрібна ретельна перевірка, внутрішній і зовнішній контроль у міжнародних сертифікованих лабораторіях, зокрема закордонних.

З кінця 90-х років ХХ сторіччя, незадовго до ліквідації ДАК “Укрзолото”, фінансування програми з вивчення родовищ золота України припинили. Золоторудні об'єкти залишилися недорозвіданими, недовивченими й економічно неоціненими.

На Клинецьському родовищі Черкаська державна геологорозвідувальна експедиція (яку пізніше перетворено в ДГП “Центрукргеологія”) пройшла два пошукових шурфи завглибшки по 45 м і підземні розвідувальні виробки на одному з горизонтів. Нині об'єкт повністю законсервовано.

На Майському родовищі, що в Миколаївській області, упродовж 1993–1998 рр. пройдено шахтний стовбур завглибшки близько 200 м (проектна глибина – 420 м) і близько 250 м горизонтальних виробок. З 1998 року внаслідок фінансових труднощів шахта перебуває в режимі так званої “мокрої консервації”, тобто просто затоплена.

Подібна ситуація склалась і на родовищі Балка Широка, де пройдено понад 120 м вертикального шахтного стовбура коштом бюджетного фінансування й 40 м – коштом спільного з іноземними інвесторами фінансування. Нині глибина стовбура становить близько 168 м, усі пройдені виробки затоплено.

Родовище Сергіївське (фото 2), яке більшість фахівців вважає найперспективнішим для першочергового освоєння, до цього часу неодноразово змінювало власника. Але від цього стан його вивченості майже не змінився. На родовищі проведено попередню геолого-економічну оцінку (ГЕО-2), запаси й ресурси золота апробовані ДКЗ. Для підготовки родовища до експлуатації потрібно виконати детальну ГЕО, урахувуючи гірничо-бурову розвідку й дослідно-промислову розробку золотих руд. Оптимальним є підземний спосіб розробки.

Родовище Балка Золота також до кінця не розвідане й потребує дальшого вивчення. Аналогічно до Сергіївського родовища, яке розміщене поблизу, на Балці Золотій потрібно провести детальну ГЕО,

зокрема дослідно-промислову розробку, ураховуючи комплексність руд і можливе супутнє вилучення молібдену.

На Юріївському родовищі, що неподалік від Клишівського, устигли лише оцінити загальні характеристики рудних покладів і виконати інженерно-геологічні дослідження для визначення місця проходки стовбура шахти. Тільки для завершення геологорозвідувальних робіт на ньому потрібно 50–60 млн доларів США.

Підсумковий етап пошуково-оцінювальних робіт на Сурозькому родовищі, розміщеному в Західному Приазов'ї (Запорізька область), стримує сусідство Бердянського водосховища. Окремі рудні тіла безпосередньо виходять на денну поверхню (фото 3). Уміст золота в рудах дуже нерівномірний, пробність золота висока – 926–983.

З відомих об'єктів Донецького кряжу найбільш вивченим і перспективним є Бобриківське родовище. Геолого-економічну оцінку й апробацію запасів проведено тільки по зоні окислених руд. За даними ТОВ “Донецький кряж”, на цьому родовищі під час дослідно-промислової розробки

Фото 2. Демонстрація геологічних матеріалів по Сурській зеленокам'яній структурі й Сергіївському родовищу золота. Доповідає В. В. Сукач

підприємство з окиснених руд отримало декілька десятків кілограмів золота. Середній уміст металу невисокий і не перевищує 5 г/т.

У межах Рахівського рудного району розміщене золоторудне родовище Сауляк. Є висока вірогідність приросту запасів на його флангах і глибоких (не розвіданих на цей час) горизонтах.

Мужіївське родовище – єдине в Україні, де проводився видобуток золота промисловим способом (фото 4). З 2006 р. родовище майже не розробляли, а 2010 р. взагалі було оголошено про ліквідацію ТОВ “Закарпатполіметали”, що його експлуатувало. До цього призвела неефективна робота на штольні. Крім того, геологічні та гірничо-технічні умови родовища виявилися набагато складнішими, ніж це було визначено на стадії геологічної розвідки, а застосування ціанідної схеми вилу-

чення золота з руд загрожувало серйозною екологічною небезпекою регіонові.

У середньому для кожного з родовищ, що локалізовані в межах УЩ і можуть розроблятися тільки шахтним способом, на розвідку й підготовку до початку промислового видобутку золота потрібно близько 200 млн доларів. За умови стабільного фінансування на розвідку потрібно не менше 5–8 років. Для прискорення підготовчих робіт і оптимізації процесу вивчення родовища варто одночасно з розвідкою проводити дослідну промислову експлуатацію.

Аналіз вивченості золоторудних родовищ України засвідчує, що майже жодне з них, крім родовищ Мужіївське й Сауляк, до кінця не оцінено й не підготовлено до промислового освоєння. Безсумнівно, це є однією з причин обережного ставлення потенційних інвесторів до таких об’єктів.

Фото 3. Міжнародна геологічна екскурсія на Сурозькому золоторудному родовищі. Серпень 2008 р.

Світовою практикою підтверджено, що найраціональнішим розв'язанням питання щодо вивчення корисних копалин, зокрема золоторудних об'єктів (перспективних структур, площ, ділянок, родовищ, рудопроявів), починаючи з пошукових і пошуково-оцінювальних робіт, є залучення інвесторів. Держава ж повинна зосередитися на проведенні комплексних програм і регіональних досліджень з вивчення території України, виділенні перспективних площ і об'єктів та оцінці їхнього потенціалу, координації геологічних досліджень, що проводять як державні, так і приватні підприємства, контролю за надрокористуванням.

Наразі головним, що стримує від активних дій суб'єктів, зацікавлених у вивченні й освоєнні родовищ золота, є недосконалість законодавства України, зокрема у сфері надрокористування. Проблеми спіткають інвестора ще на стадії обрання об'єкта діяльності. Майже неможливо знайти відкриту, більш-менш повну й достовірну інформацію про об'єкт, який цікавить інвестора. Неабиякі труднощі нерідко виникають і під час отримання спеціального дозволу на користування надрами. Ця процедура може перетворитися на бюрократичний процес, який гальмують як місцеві, так і відповідальні центральні органи, та розтягнутися на тривалий час.

Чимало проблем виникає й після отримання спеціального дозволу. З досвіду відомо, що найбільша проблема пов'язана з орендою землі й оформленням земельних відводів для будівництва гірничодобувних підприємств або проведення дослідно-промислової розробки корисної копалини. Земельним законодавством окремо не визначено категорію земель над родовищами, навіть над тими, що мають стратегічне або загальнодержавне значення й уже давно є відкритими й усім відомими. Землі зазвичай розпайовано. Кількість паїв над родовищами, які мають велику площу (наприклад, залізорудними й марганцевими родовищами, розсипами титанових і цирконій-титанових руд), сягає декількох десятків. Тому процедура узгоджень

Фото 4. Пласкі дендрити золота (x40) Мужіївського родовища [4]

з кожним власником земельної ділянки й отримання земельного відводу може тривати роки.

Ще однією з відомих причин, через яку потенційні інвестори, особливо закордонні, не наважуються вкладати свої кошти в освоєння корисних копалин України – це нестабільна політична й економічна ситуація. Стримувальним чинником також є високий рівень корумпованості й некомпетентності державних посадовців, від яких залежить ухвалення рішень.

Ускладнює залучення інвесторів для вивчення й дальшого промислового освоєння золоторудних об'єктів України також і той факт, що абсолютну більшість з них через природні особливості можна розробляти лише підземним способом, що істотно здорожить процес видобутку корисної копалини. Усі родовища в межах Українського щита переkritі врожайними чорноземами й доволі потужним (від 30 до 100 м) чохлом осадових порід. Їх можна розробляти тільки підземним шахтним способом. Систему відкритої розробки можливо застосовувати лише до об'єктів Нагольного кряжу, які майже виходять на денну поверхню. Частково з поверхні може бути відпрацьовано Сурозьке родо-

вище. Для родовищ Закарпаття прийнятим є штольневий метод розробки.

Прискорити вивчення перспективних золоторудних об'єктів України для їхньої комплексної й об'єктивної оцінки можна з допомогою інвесторів. Це дасть змогу з'ясувати промислове значення об'єктів, підвищити інвестиційну привабливість деяких з них. Але для залучення інвесторів держава повинна створити сприятливі інвестиційні умови:

1. Вільний доступ до геологічної інформації щодо кожного з об'єктів, які можуть зацікавити потенційного інвестора. Пакет геологічної інформації має бути достатнім для обрання об'єкта інвестування.

2. Спрощення процедури отримання спеціального дозволу на користування надрами, зменшення кількості узгоджень. Процес має бути прозорим та істотно скороченим у часі.

3. Унесення змін до Земельного кодексу України. Установлення особливого статусу для земель над родовищами стратегічного й загальнодержавного значення, який би спрощував процедуру оформлення земельного відводу для промислової розробки корисної копалини.

4. Оптимізувати податковий тиск на підприємства (як вітчизняні, так і іноземні), що видобувають корисні копалини.

Попри вказані вище чинники, в Україні все ж таки є підстави для створення золотодобувної промисловості. По-перше, ще є регіональні геологічні підприємства, які можуть виконати геологорозвідувальні роботи. По-друге, є й гірничорудні підприємства, спроможні видобувати та переробляти руди, отримувати золотий концентрат. Наприклад, Східний гірничозбагачувальний комбінат і його структурні підрозділи – Інгульська й Смолінська шахти, які наразі працюють не на повну потужність. Ще одним прикладом може бути Побузький феронікелевий комбінат, що спеціалізується на відкритому способі розробки корисної копалини. По-третє, у м. Світловодськ (Кропивницька область) стоїть завод чистих металів, на якому можна проводити афінаж золота (очищення металу й отримання зливків).

Україна може видобувати золото! Про це не раз твердили фахівці, експерти, посадовці. Але видобування золотих руд неможливе без величезних довгострокових інвестицій, які на початку (перші декілька років) неабияк перевищуватимуть прибуток від отриманого золота.

Висновки

Україна має високі перспективи для створення власної золотодобувної промисловості. Виявлено чимало золоторудних об'єктів, які отримали позитивну оцінку, й у майбутньому вірогідне їх залучення до промислової розробки.

Золоторудні родовища України, крім родовищ Мужіївське й Сауляк, до кінця не розвідано, не оцінено й не підготовлено до промислового освоєння. Щоб визначити промислове значення більшості родовищ золота України, потрібно провести детальну геолого-економічну оцінку.

Для комплексної й об'єктивної оцінки перспективних золоторудних об'єктів України конче потрібно залучати інвесторів, зокрема закордонних. Однак з низки причин: недосконалість законодавства України, труднощі в отриманні спеціального дозволу, проблеми з оформленням земельних відводів, нестабільна політична й економічна ситуація в державі – цей процес ускладнено або унеможливлено.

Отже, залучити кошти інвесторів у геологічне вивчення й розробку корисних копалин України, зокрема золота, можна через створення сприятливих інвестиційних умов.

ЛІТЕРАТУРА

1. Атлас “Геологія і корисні копалини України”. – Київ, 2001. – 168 с.

2. Гурский Д. С., Есипчук К. Е., Калинин В. И. и др. *Металлические и неметаллические полезные ископаемые Украины. В двух томах. Т. 1. Металлические полезные ископаемые.* – Киев-Львов: Изд-во “Центр Европы”, 2005. – 785 с.

3. Загальнодержавна програма розвитку мінерально-сировинної бази України на період до 2030 року. Закон України від 21.04.2011 р. № 3268-IV. <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/3268-17>.

4. Золото и благородные металлы Украины. <http://www.photoukraine.com/russian/articles?id=81>

5. Класифікація запасів і ресурсів корисних копалин державного фонду надр, затверджена постановою Кабінету Міністрів України від 05.05.1997 р. № 432.

REFERENCES

1. Atlas “Geology and mineral resources of Ukraine”. – Kyiv, 2001. – 168 p. (In Ukrainian).

2. Gurskij D. S., Espichuk K. E., Kalinin V. I. et al. Metal and nonmetal minerals of Ukraine. Vol. 1. Metal Minerals. – Kiev–Lvov: Izd-vo “Centr Evropy”, 2005. – 785 p. (In Russian).

3. State Program on the mineral resource base Ukraine for the period to 2030. Law of Ukraine 21.04.2011. № 3268-IV. <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/3268-17>. (In Ukrainian).

4. Gold and noble metals of Ukraine. <http://www.photoukraine.com/russian/articles?id=81>. (In Russian).

5. Ukrainian Mineral Resources Classification of the State Subsoil Fund (approved by the Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine № 432 of 5th May 1997). (In Ukrainian).

Рукопис отримано 11.07.2016.

А. А. Лысенко, Украинский государственный геологоразведочный институт, alisenko@inbox.ru

СОСТОЯНИЕ ПОДГОТОВЛЕННОСТИ ЗОЛОТОРУДНЫХ МЕСТОРОЖДЕНИЙ УКРАИНЫ К ПРОМЫШЛЕННОМУ ОСВОЕНИЮ

Рассмотрены некоторые исторические аспекты возникновения и формирования золоторудной базы независимой Украины. Проанализировано состояние изученности золоторудных объектов, которые имеют перспективы промышленного освоения. Разведанными и подготовленными к эксплуатации на сегодняшний день являются лишь закавказские месторождения Мужиевское и Сауляк. Другие золоторудные объекты требуют дальнейшего изучения, опытно-промышленной разработки золотых руд и детальной геолого-экономической оценки.

Наиболее рациональным решением вопроса о геологическом изучении и оценке золоторудных объектов (перспективных структур, площадей, участков, месторождений, рудопроявлений) является привлечение инвестиций. Государство должно сосредоточиться на выполнении комплексных программ и региональных исследований по изучению территории Украины, координации геологических исследований, выделении перспективных площадей и объектов и оценке их потенциала, контроле за недропользованием.

Освещены причины, препятствующие привлечению инвесторов к доизучению месторождений и введению их в эксплуатацию – несовершенство законодательства Украины в сфере недропользования; трудности в получении полной и достоверной информации об объектах, интересующих потенциального инвестора; сложности при получении специального разрешения с целью использования недр; неопределенность с арендой земли и оформлением земельных отводов для строительства горнодобывающих предприятий или проведения опытно-промышленной разработки полезного ископаемого; нестабильная политическая и экономическая ситуация в государстве.

Ключевые слова: золоторудные месторождения, золотые руды, геологическая разведка, геолого-экономическая оценка, разработка месторождений, привлечение инвестиций.

О. А. Lysenko, Ukrainian State Geological Research Institute, alisenko@inbox.ru

READINESS STATUS OF GOLD DEPOSITS IN UKRAINE FOR INDUSTRIAL DEVELOPMENT

The author considers some historical aspects about the origin and formation of gold ore base of independent Ukraine. The speaker analyzed the status of gold objects survey that have perspectives for industrial development. Explored and prepared for use for that time is only Transcarpathian

deposits Muzhievskoe and Saulyak. Other gold ore objects require further study carrying out pilot commercial development of gold ore and detailed geological and economic evaluation.

It was determined that the most rational solution to the issue related to geological exploration and evaluation of gold ore objects (perspective structures, areas, regions, deposits, ore occurrences) is to attract investment. The government should focus on the implementation of integrated programs and regional studies of the Ukrainian territory, coordination of geological research, the allocation of perspective areas, objects and assessment of their potential, subsurface use control.

The author highlighted the causes that prevent the study of deposits and bring them to the development of - imperfection of the Ukrainian legislation in the sphere of subsurface use; difficulties in obtaining complete and reliable information about objects that are of interest for the investor; difficulties in obtaining a special permit for the purpose of subsoil use; uncertainty with the land lease and registration of land allotments for the construction of mining facilities and carrying out research and commercial development of mineral resources; unstable political and economic situation in the country.

Keywords: *gold ores deposits, gold ores geological prospecting, geological and economic evaluation, mining, investment attraction.*